

SPELLISTA SU VT 20

Levande Jazzhistoria; föreläsare: Ulf Johansson Werre

SEM 5: (Cool & Hardbop)

Som en reaktion på den energiska bebopen började några musiker att kyla ner attityden med mer tillbakalutade spelsätt som även tog inspiration från den klassiska musikens kompositionstekniker och instrumentering. En av de ledande gestalterna för cool-stilen var Miles Davis som tog starkt intryck av Claude Thornhill och hans orkestrala arrangemang. Redan 49-50 spelades "Birth of the Cool" in men kom som enhetlig vinyl först 1957. Här finns ett fint samarbete med Lee Konitz - altsax, Bill Barber – tuba samt Gerry Mulligan, barytonsax och arrangemang, handplockade från Thornhills orkester. Andra orkestermedlemmar varierade under inspelningarna.

Från succén med Woody Hermans orkester kom musiker som Stan Getz och Zoot Sims som båda hyllade Lester Young med avspända och melodiskt kreativa improvisationstekniker.

Några år senare kom en strömning som även den utgick från bopens ingredienser men gick tillbaka till mer blues och gospel med kraftfull rytmik. Fina representanter för denna hardbop är t.ex. Art Blakey, Clifford Brown, Max Roach, Sonny Rollins, Cannonball Adderly, John Coltrane, Lee Morgan, Benny Golson.

Boplicity – Miles Davis; Birth of the Cool 1957

Arab Dance – Claude Thornhill

Three Little Words – Stan Getz & Oscar Peterson Trio, 1956

Blues March – Art Blakey, 1958

Cherokee – Clifford Brown-Max Roach Inc., 1955

Wabash – Cannonball Adderly Quintet m John Coltrane, 1959

SEM 6: (free form, jazzrock & Funk)

Under sextioalet kom en frigörelserörelse som brukar kallas avant-garde eller free form. Man ville utforska frihet från invanda mönster såväl formmässigt, melodiskt som rytmiskt. Exempel på representanter är: Ornette Coleman, Cecil Taylor, Albert Ayler, Archie Shepp, Bill Dixon, Paul Bley, Carla Bley (gift med Paul Bley; hette innan Carla Borg)

New Ghosts - Albert Ayler, New Grass

A Love Supreme Pt-1 Acknowledgement – John Coltrane, A Love Supreme

Triplicity – Albert Mangelsdorff, Triplicity

Broad Way Blues – Ornette Coleman; New York is Now

Musique Mécanique – Carla Bley, Musique Mécanique

Under senare delen av 60-talet blandades jazzinfluenser och rockbeats med elektrifierade instrument under benämningen jazz-rock eller fusion. En av de första att laborera med detta sound var gitarristen Larry Coryell som kallas "The Godfather of Fusion". Tidig var även Charles Lloyd med pianisten Keith Jarrett och trumslagaren Jack DeJohnette. 1966 kom

albumen "Dream Weaver och "Forest Flower". Andra framgångsrika orkestrar är Mahavishnu Orchestra med gitarristen John McLaughlin, Return Forever med pianisten Chick Corea, Blood, Sweat & Tears. Även Miles Davis tog upp trenden t.ex. på skivan "Bitches Brew".

Spanish Key – Miles Davis ; Bitches Brew -69

Don't Look Now – Larry Coryell & Free Spirits; Out of Sight and Sound – 67

Be Happy – Mahavishnu Orchestra, (John McLaughlin); Visions of the Emerald Beyond -75

Spain – Return to Forever, (Chick Corea);

Morning Glory – Blood, Sweat & Tears; Child is Father of the Man, -68

Ungefär samtidigt kom en "back to basics"-reaktion på vad som av vissa ansågs var för kommersialiserat. Man mixade Rhythm & Blues, jazz, rock och New Orleans second-line beats till vad som kallas funk. Under 70-talet tog man även upp disco-influenser.

Urfadern är James Brown. En inflytelserik musiker var George Clinton – sångare, keyboardist och producent -, inspirerad av Jimi Henrix och Sly Stone. Ett exempel på funk med inslag av tidig rap är Dr. Dre.

People Get up and Drive Your Funky Soul – James Brown; Motherlode

Unfunky Ufo - George Clinton; Octave Pussy

The Watcher - Dr. Dre; album 2001